

לאחר שנים שבהם למדנו, שיננו לבגרות ושמענו עדויות וסיפורי שואה, ציירנו בראש מקומות מזעזעים, מלוכלכים, אפלים, חשוכים עליהם שמענו וקראנו מילדות, אך לא ביקרנו או סיירנו במקומות הללו באופן פיזי. לאחר חודשים של הכנות לקראת המסע אליו כיוונו, הגענו לזמן הזה. נחתנו בפולין והתחלנו את הדרך. האנדרטאות, המחנות היו בין כפרים יפיפים ופסטורליים, השוכנים בין עצים גבוהים, מתנוססים ביער שאינו נגמר. מקומות מתועבים ואפלים ומסביבם יופי יוצא דופן. דיסוננס מטורף!

היטלר, כעריץ, פעל בלהיטות כמעט דתית, לאומניות ומיליטנטיות, בה כל מה שבלתי-אנושי הופך לאקט שיש לתגמל כעת ובעתיד. הסיפורים והמקומות אכזריים יותר מכל דבר שדמיינו, רשע בלתי נתפס ואדישות, כשהכל הופך למוחשי, קיצוני כנגד עינינו ומתגנבת לראשנו המחשבה - כיצד במקום כה יפה, קרה דבר כה מתועב? לא על ידי השטן, לא על ידי אלוהים - אלא בידי האדם.

הנתונים, המספרים הבלתי נתפסים, תלי תילים של חפצים - נעליים, מזוודות, שערות ועוד ועוד ...

האתרים וההליכה בכניסה בשערי אושוויץ, העמידה מול בורות הירי, הדממה מעל קברי ילדים ובטקס הקראת שמות, מקומות שבהם עברו היהודים כאסירים מושפלים ואילו אנחנו מגיעים כבני נוער חופשיים וגאים. כל אלה היו עבורינו חלקים לא פשוטים, מורכבים ומרגשים כאחד.

גילינו שבחדר שכולו חשוך, גם אור קטן מאיר, לרבות קיומם של אנשים מעוררי השראה שתומכים בישראל, ביהדות ונותנים לנו תקווה.

המסע יחרת בליבנו ואנו נספר לילידנו את שלמדנו, נעביר הלאה את הסיפורים והשמות, נשמר את זכרם של הנרצחים וניתן להם את החיים שהם לא זכו לחיות במלואם.

בהזדמנות זו אנו רוצים לומר תודה ענקית לכל אלה שאפשרו למסע הזה לצאת לפועל. לרות על ההכנה, ההדרכה המעניינת והמעמיקה ובעיקר על הסבלנות לכל השאלות.

תודה ענקית לורדית על תכנון והובלת המסע של תיכון היובל תשפה/תשפו.

מאיתנו קבוצה 3 (יא5 + אייל וירין) וליאור